

BOEK

'Ik zou een stukje onkruid willen zijn'

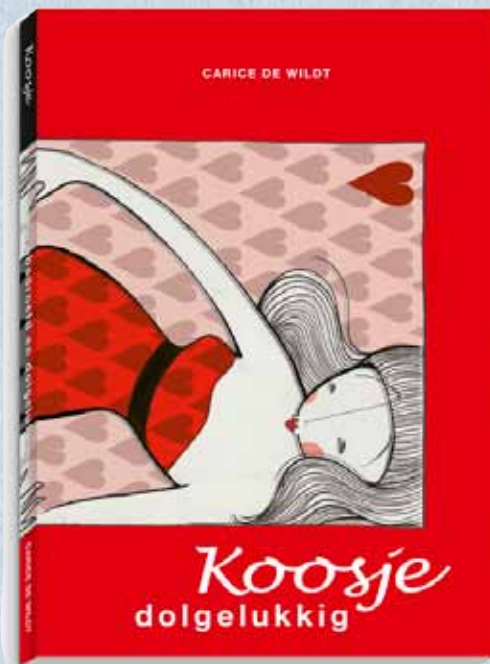
KOOSJE, DIEPBEDROEFD EN DOLGELUKKIG. CARICE DE WILDT. OF UITGEVERS. ISBN 978 94 90877 01 9. € 12,95.

G

een klaagzang, maar een handleiding voor iedereen met een bipolaire stoornis. Zo omschrijft Carice de Wildt haar autobiografische debuutroman *Koosje, diep-*

bedroefd en dolgelukkig.

Het boek beschrijft in dagboekvorm drie jaren uit het leven van de manisch-depressieve Koosje. Het verhaal begint in 2006, een periode waarin Koosje 'dolgelukkig' is. Al meteen in het eerste hoofdstuk wordt duidelijk dat ze midden in een heftige manie zit. Zo koopt ze niet alleen zonder nadenken een nieuwe cabriolet, maar stapt ze ook met te veel drank op achter het stuur om op bezoek te gaan bij Peter, een man die ze 's middags in de kroeg heeft ontmoet. 'Leuk dat je nog even langs bent gekomen, meent Peter. Alsof we niet allebei weten dat het hier om eenmalige, makkelijke seks draait'. Dat Jeroen, haar 'lief' die ze twee dagen eerder ontmoette, thuis op haar bank ligt dringt te laat tot Koosje door. Diepbedroefd is het jaar 2008. 'Ik voel me leeg. Koud', schrijft ze. 'Waardeloos. Ik zou een stukje onkruid willen zijn dat uit de grond wordt getrokken en vernietigd.' Haar depressieve gevoelens worden – ondanks de inzet van haar vriend Jeroen, vriendinnen, familie en psychiater – met de dag heviger. Koosje besluit dat ze zelfmoord wil plegen. Ze verzamelt alle pillen die ze thuis kan vinden, giet ze weg met wodka en zwalkt naar het dak van het flatgebouw waar ze woont. Maar ze wordt gered door een oplettende passant: 'De warmte van een ander lichaam op mijn schouder. Een stem die ik niet herken, maar zacht voelt. Ik kies ervoor me mee te laten



nemen. Door de helpende hand en de sturende stem.'

Dat Koosje ondanks haar bipolaire stoornis ook 'normaal' kan functioneren, wordt duidelijk in 2010. Dat lukt mede door de medicatie en de behandeling die haar deed stoppen met drinken. Door de juiste keuzes te maken, heeft Koosje haar stoornis eindelijk in de hand. Dankzij de directe manier van schrijven van De Wildt, kan de lezer van *Koosje, diepbedroefd en dolgelukkig* zich goed inleven in het verhaal. Hoewel al Koosjes' gedachten, gevoelens, wensen en verlangens tot in de detail beschreven zijn, wordt het nergens langdradig. Wat het boekje extra interessant maakt, is de manier waarop de omgeving van Koosje op haar stoornis reageert. Het is een eerlijk en af en toe hard verhaal waardoor lezers iets meer begrijpen over het leven met een bipolaire stoornis. (HANNEKE ETTEKOVEN)